

Cal Codina, núm. 19

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Cal codina, núm.19. Serrat de Baix. Sant Sebastià de Montmajor
Emplaçament
Alçada: Carretera de Caldes de Montbui a Sant Sebastià de Montmajor
484

Coordenades:

Latitud: 41.66542
Longitud: 2.11452
UTM Est (X): 426283
UTM Nord (Y): 4613008

Classificació

Número de fitxa 08033 - 305
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 014A00149
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dv., 28/11/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta irregular que consta de planta baixa, pis i golfes, formant part d'un conjunt de cases adossades, (segurament un antic mas que va anar creixent en funció de les necessitats). Està construïda entre mitgeres (entre Cal Ton, núm. 18 i Can Segarreta), amb la façana principal orientada cap a migdia. La coberta és a una sola vessant, feta de teula àrab amb el ràfec senzill de maó superposat per aguantar la teula que desguassa per la façana orientada al nord. L'obertura principal es compon d'un portal que forma un arc de mig punt, resseguit per pedra granítica carejada del mateix tipus que la utilitzada per als murs estructurals, tot i que la façana està arrebossada. Per accedir a l'interior hi ha un marxapeus fet de pedra. L'era de la casa està feta amb lloses irregulars lligades amb ciment a excepció de les que toquen amb la façana principal que està resseguida amb lloses de pedra d'esmolar, perfectament planes i tallades de forma rectangular, adossades les unes al costat de les altres. Per la banda dreta del portal, la façana fa un calaix. Les obertures situades a banda i banda no presenten cap element de pedra a excepció dels ampits, que estan fets amb grans lloses que sobresurten lleugerament del nivell de la façana. Al primer pis, només hi ha una dues tres obertures. La primera situada al mig de la façana principal, amb pedra carejada que ressegueixen la finestra. Les altres dues es troben situades en un espai porxat de planta quadrada amb un pilar que sosté una coberta feta de bigues i llates de fusta, per suportar els pes de les teules. A la planta - golfes hi ha dues obertures simètriques i disposades horitzontalment, amb una barana horitzontal i una mosquitera. Només s'observen els ampits, formats cadascun d'ells per dues grans lloses primes de pedra d'esmolar.

Història

Segons Moreu-Rey (1962) el nom de Serrat de Baix es correspondria antigament amb el nom de Serrat de Masprat, de Sant Sebastià. A l'entrada del Serrat de Baix, hi ha uns rajols ceràmics amb el nom de Masprat. També troba documents referents al Mas Prat, anomenat com a "mansi des P. de Munt maior" (1438); possessions "d en P.", "del Prat" (XVI); "a Masprat", "Mas Prat" (segle XX). Antic mas de Sant Sebastià: actualment el grup de cases reben el nom de cal Anton, cal Dents, cal Codina. Sobre el llinatge, Moreu-Rey hauria documentat un tal Gerardus Prat o Prats (1318, 1322) que cobrava els rèdits de Sant Cugat a la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor i d'altres veïnes. Els següents esmentats, Moreu-rey fa constar que és segur que pertanyin a la mateixa casa: Pere de Prat (1337, 1339); Jaume Prat (1405); Guillem de Prat, fill de Barthomeu de Prat 1413). A l'any 1740 encara el registre de baptismes de Sant Sebastià recollia el naixement d'un Prat.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 173. Editorial Teide. Barcelona.

